

PLANA DOS

Iniciem un nou projecte

Tenim l'any encetat i pràcticament ja estem pensant en la primera parada d'avituallament de l'any, la Setmana Santa, que ens serveix a molts de nosaltres per agafar l'embranchida necessària per fer el camí més lleuger fins a l'estiu.

Com molts de vosaltres ja coneixeu, el passat 7 de març va haver-hi eleccions al Consejo General de los Colegios de Mediadores de Seguros, i la candidatura de la qual jo formava part va resultar guanyadora i, per tant, tindrà la responsabilitat de portar el "nostre millor Consejo" on creiem que cal portar-lo amb l'ajuda de tots els companys, encapçalat per la presidenta del Colegio de Madrid, Elena Jiménez de Andrade.

Han estat gairebé nou mesos de concepció del projecte, d'intercanvis d'idees, de treball intens a l'ombra, compaginant totes les tasques possibles, però la il·lusió, les ganes i el projecte ens ha portat a emprendre aquest camí que, al meu entendre, és molt important els propers anys per a la mediació col·legiada.

Tenim la sort de tenir un col·legi actiu, involucrat, participatiu, responsable, i això em dona la tranquil·litat necessària per encetar aquesta etapa ja que entenc que hi hem d'estar representats com un dels col·legis importants que som a l'Estat, en què molts d'altres s'emmirallen i del qual esperen retorn de nosaltres.

Moltes vegades, critiquem coses que veiem i que es fan, però dintre del meu romanticisme col·legial i assegurador, per anomenar-ho d'aquesta manera, entenc que cal criticar però també cal intentar, almenys intentar, fer més per poder canviar aquelles qüestions que poden millorar, tant al Consejo com en referència a la nostra imatge dintre la mediació professional, cal arremangarse i fer alguna cosa diferent.

L'objectiu primordial és poder traslladar aquest esperit gironí que ens envolta i fa que tinguem la benzina necessària per entomar els reptes que ens plantegem en cada moment.

Evidentment, no es poden perdre de vista les coses properes, les del dia a dia, tant les col·legials com les professionals o les familiars, perquè acabaríem perdent la perspectiva necessària per poder conduir aquests vaixells.

Hi som, i tant que hi som!, al Consejo, però tal com diu algú prou conegut, però Girona més!, esperant poder aportar el nostre gra de sorra dins aquest món que tots nosaltres ens estimem, i som exigents, a fi de poder aconseguir els objectius que ens hem marcat.

Que la professionalitat i la proximitat siguin alguns del nostres millors valors i que ens ajudin en la nostra tasca diària.

Jordi Triola Guillem
President

EDITORIAL

Segur que molts de vosaltres haureu sentit la dita “per la primavera res és com era”, referint-se a què el bon temps fa oblidar el mal temps passat. Doncs bé, quan parlem de la nostra vitalitat com a col·lectiu, la dita no hi escau perquè amb l'arribada de la primavera tornem a tenir -amb la revista del primer trimestre- un bon exemple que les coses segueixen al mateix ritme que com les vam deixar l'any passat, a tot drap!

I això és bo, sens dubte.

Tal com ens diu el president a la plana dos, tenim la sort de tenir un col·legi actiu, involucrat, participatiu, responsable, fidel reflex dels seus col·legiats, i aquestes característiques les podem veure en el contingut del número que teniu a les vostres mans. Actes de formació amb presència massiva de col·legiats i treballadors, beques d'estudi, implicació en els òrgans de govern col·legials...

Un cop més tot un seguit d'informacions i articles de les quals us en recomanem la lectura, amanit amb una firma convidada sobre un tema molt nostrat i carregat de passió per part del seu autor.

Val a dir que ens han quedat coses al tinter, coses de l'activitat diària de la nostra institució que no figuren impreses al recull trimestral que significa la nostra revista, però que són igualment importants perquè el Col·legi de Girona segueixi el seu ritme trepidant de servei i suport als seus col·legiats i als consumidors.

Contingut i continent, tot i ben assegurat.

Que gaudiu amb la lectura!

sumari

Núm. 137 | gener, febrer, març de 2017

2	Plana dos
3	Editorial
4	Informació col·legial
8	Firma convidada
10	Activitats de formació
10	Noves Tecnologies
11	Pep i Maria
12	Biblioteca
13	D'interès
15	Diversos
15	Assegurem-nos-en

Edició:

Col·legi de Mediadors
d'Assegurances de Girona
c/ Bonastruc de Porta, 35, entl. C
17001 GIRONA
Telèfon 972 20 86 64
mediadors@mediadorsdassegurances.cat
www.mediadorsdassegurances.cat

Consell de redacció:

Jordi Triola i Guillem
Ricard Llapart i Martín
Joan Morales i Dumanjó
Josep M. Torras i Carrillo

Coordinació

Josep M. Torras i Carrillo

Administració i publicitat:

Col·legi de Mediadors
d'Assegurances de Girona

Realització:

Nexe Impressions

Tiratge:

900 exemplars

Dipòsit legal:

GI-101-1980

Portada:

Beques d'estudi Asefa
(Foto: Marc Martínez)

Contraportada:

Entitats col·laboradores 2017

Només els autors són responsables dels articles i il·lustracions que firmen. La seva publicació no pressuposa que **el butlletí** comparteixi les idees que s'hi exposen.

Impressió en paper ecològic elaborat amb pastes ECF i fàbrica certificada ISO 9001 i ISO 14001

www.facebook.com/mediadorsgirona

@AdACdA

mediadorsdegirona.blogspot.com/es/

www.youtube.com/channel/UCM3zvU6Hi2gdodC8irialIQ

>> Aspecte de la mesa de ponents

El robatori: visió global

El dijous 19 de gener va celebrar-se una sessió formativa sota el títol 'El robatori: visió global', organitzada conjuntament pel nostre Col·legi i AP-CAS Girona. En aquesta jornada -que va aplegar més de 100 professionals- es va analitzar des de tots els punts de vista el fet del robatori, sovint amb conceptes, apreciacions i matisos molt diferents entre les definicions i garanties donades pels asseguradors, el Codi civil, el Codi penal, la doctrina, la jurisprudència i el que la ciutadania entén per robatori. Per abordar aquests aspectes i intentar esclarir la problemàtica que ens causen totes aquestes discrepàncies des del punt de vista de la mediació, es va preparar aquest acte amb ponents

especialistes que van donar la seva visió des d'àmbits diferents: jurídic, policial, pericial, assegurador i, finalment, des de la mediació d'assegurances.

Un dels aspectes més destacats que va quedar palès durant la jornada fou la constatació de les diferències entre el que s'entén per robatori d'acord amb la legislació vigent i els condicionats de les pòlisses, que són molt més estrictes. Igualment, es va constatar que una gran part dels sinistres refusats per les asseguradores es resolen favorablement per al client quan arriben a la via judicial.

També s'informà dels nous sistemes de robatori no agressius (sense danys a les coses) que dificulten enormement l'acceptació del sinistre per part de les

asseguradores. Arran d'aquesta realitat, una altra de les qüestions comentades fou que els condicionats de les pòlisses han quedat obsolets. Quant als peritatges es va posar de manifest la manca d'informació policial sobre els detalls del sinistre, així com del timing en el flux d'aquesta informació, la qual cosa dificulta la tasca pericial. Finalment, es va constatar l'elevada xifra de frau detectat en els sinistres de robatori.

Varen intervenir-hi com a ponents Josep Viella -advocat-, Josep Maria Gorgori -mosso d'esquadra-, Llorenç Martínez i Josep Imbèrgamo -perits-, Maria Fernanda Guerriero -en representació de l'asseguradora Zurich-, i Xavier Curós -mediador d'assegurances-.

Concurs de dibuix infantil

El dia 23 de gener va tenir lloc a la nostra seu col·legial el lliurament de premis als guanyadors del Concurs de dibuix de Nadal 2016.

Els dibuixos d'aquest concurs -adreçat a nens i nenes de fins a 12 anys, separats en tres categories segons l'edat- havien de combinar els símbols Ad'a i Cd'a, que identifiquen els col·legiats catalans, amb les tradicions nadalenques. Els dibuixos guanyadors varen servir per confeccionar la felicitació de Nadal que el nostre col·legi va remetre als col·legiats i al sector assegurador.

Els guanyadors del concurs 2016 foren Jan Sánchez, Olga Marquès, i Berta Ayats.

>> Guanyadors del concurs infantil de Nadal amb el president del nostre col·legi

El poder de la imatge

Vivim en l'era de la imatge, en un món on tot ha d'entrar primer pels ulls. Entendre aquest concepte ens ajuda a comprendre la importància que té la imatge sobre la nostra vida i el poder que ens dona conèixer-ne el funcionament.

Mar Frigola, assessora d'imatge personal i corporativa, amb la conferència "El poder de la imatge. Ser i semblar" duta a terme al nostre col·legi el 16 de febrer, ens va parlar de quin i com és el funcionament en el procés de la primera impressió.

Mitjançant les eines bàsiques amb què la natura ens ha proveït i una formació adaptada a les necessitats del col·lectiu, podem aconseguir projectar la nostra millor versió i gaudir

>> Mar Frigola ens parlà del poder de la imatge

dels beneficis que ens aporta, tant a nivell personal com professional.

Identificar les nostres qualitats i els aspectes que no ens ajuden, aprendre a potenciar el que

ens interessa i a neutralitzar el que no i poder escollir quins valors volem projectar i com volem fer-ho foren l'objectiu principal de la sessió formativa realitzada.

INFORMACIÓ COL·LEGIAL

Gestió de cartera i venda associada

Els actius més valuosos dels despatxos de mediació d'assegurances i de qualsevol empresa són els seus clients. Sense ells no hi hauria empresa. No n'hi ha prou amb tenir un gran nivell tècnic o un bon preu si no sabem fidelitzar-los, satisfer-los i alhora optimitzar-ne el negoci.

De la mà d'un consultor especialista en empreses de mediació d'assegurances, Alberto Hoyos, el 2 de març es va dur a terme una sessió formativa, adreçada tant als titulars dels despatxos

>> Alberto Hoyos en un moment de la seva intervenció

com al personal en contacte directe amb els clients, orientada a explicar els aspectes més

cabdals i essencials de la gestió dels clients i la seva fidelització.

Eleccions al Consejo General

En virtut de les eleccions celebrades al Consejo General de los Colegios de Mediadores de Seguros, la candidatura encapçalada per Elena Jiménez de Andrade, presidenta del col·legi de Madrid, i de la qual en formava part el nostre president, Jordi Triola, fou la guanyadora.

Així doncs, Elena Jiménez és la nova presidenta del Consejo General, i l'acompanyaran en el nou equip de govern: David Salinas (Córdoba), Ernesto Getino (León), Iñaki Duran (Gipuzkoa), Daniel Salamanca (Balears), Genaro Sánchez (Granada), Antonio Rivas (Cantabria), i Jordi Triola (Girona).

>> Candidatura guanyadora a les eleccions al Consejo General

Assemblea general ordinària

El nostre col·legi va dur a terme el dia 9 de març l'assemblea general ordinària en la qual es va presentar la memòria d'activitats 2016 així com el pla

d'activitats de les diverses comissions de treball per a aquest any, a més de l'aprovació de l'estat de comptes de l'any passat i del pressupost d'ingressos i despeses per a 2017.

Jordi Triola, president del Col·legi, en el seu informe, va re-

alitzar un complet balanç de l'exercici d'on va destacar, un any més, els positius resultats econòmics, que consoliden la situació econòmica de la institució, l'augment de col·legiats i la creació de nous serveis, amb els quals es superen el mig centenar oferts als col·legiats.

Triola, en la seva intervenció, va manifestar que “els col·legiats segueixen apreciament la qualitat del servei que reben del Col·legi de Girona. La seva excel·lència és també la del nostre col·legi”.

Així mateix, va agrair a tots els membres de la Junta de Govern, comissions de treball, gerència i secretaria administrativa la seva dedicació i encert en el treball realitzat.

>> Assembla General Ordinària del nostre col·legi

Riscos cibernètics

El dijous 23 de març va tenir lloc a la nostra seu col·legial la conferència “Riscos Ciber. Origen i prevenció”.

Amb Conrad Iriarte i Ivan Stojanovic -director d'operacions i director SOC d'Always On, respectivament- i Agustí Parera, responsable d'empreses de la direcció territorial d'Axa, al voltant de les assegurances per cobrir aquestes amenaces cibernètiques que — dit sia de passada— estan creixent a

>> Conferència sobre els riscos cibernètics i el seu assegurament

un ritme del 12% en tot l'Estat, s'aprofundí en aquesta problemàtica, analitzant-se els

diferents tipus de riscos que hi ha i estudiant-se com són les garanties per cobrir-los.

Beques d'estudi

Per quinzè any consecutiu, hem rebut de l'entitat Asefa una dotació econòmica destinada a premiar, mitjançant unes beques d'estudi, a aquells alumnes del Curs Superior d'Assegurances organitzat pel nostre col·legi que fossin mereixedors d'aquesta distinció d'acord amb les bases de concessió.

El dia 27 de març va tenir lloc a la seu d'Asefa a Barcelona, l'acte de concessió d'aquestes beques d'estudi. A més dels tres alumnes que van rebre la beca, hi foren presents diversos representants de l'entitat, amb Maria Magdalena Dalmau,

>> Beques d'estudi ASEFA al alumnes del Curs Superior d'Assegurances 2015-2016

directora Delegació Nord-est, al capdavant, així com una delegació del Col·legi de Girona, encapçalada pel seu president Jordi Triola.

Aquestes beques foren concedides als alumnes Cristina Martín, Pau Duñach i Jordi Baulenas del Curs Superior d'Assegurances 2015-2016.

FIRMA CONVIDADA

SIGFRID GALBANY, UNA VIDA DEDICADA A LES SARDANES

Es va inspirar en la Verge de Tossa de Mar per crear una sardana que du per títol *A la Verge dels Socors*, que és la patrona dels mediadors d'assegurances

Sigfrid Galbany Abril
Compositor. Autor de la sardana
A la Verge dels Socors

Vaig néixer al barri de la Sagrera de Cabriels, el 23 d'agost de 1936, i sóc compositor de música diversa però sobretot de sardanes, la meva gran passió. Sóc el gran de dos germans (el petit es diu Jordi) i visc encara a la mateixa casa on vaig néixer ara fa 80 anys. Estic casat amb la Josefina, amb qui tenim quatre filles i set néts. Sóc jubilat i vaig ser comerciant de peix al Maresme fins als 60 anys.

La meva passió per les sardanes va sorgir de ben petit. El meu pare ja era un gran enamorat de les sarsueles i ell i els seus amics les cantaven molt bé. Recordo que un dia que tenia 10 anys, el pare ("Jordi, un gran escriptor i un gran poeta") em va fer anar a estudiar piano amb la senyoreta Elvira Rigau (filla del gran compositor i un dels renovadors de la sardana Pere Rigau Poch, *Barretó*, que va fundar la cobla Els Montgrins). Però jo no volia anar-hi perquè preferia anar a jugar amb els amics que no aprendre teoria, solfeig i piano. I ara me'n penedeixo de no haver-hi anat amb tota la il·lusió que volia el pare. Sempre he estat una mica mandrós per a la música.

Cada dia a les 5 de la tarda, quan acabava l'escola, després de preparar el sopar, perquè els pares treballaven i m'havia d'espavilar, menjava un moniato per berenar perquè no hi havia gaire res més per menjar. Eren temps difícils i, per posar un exemple, recordo que jo no vaig tastar el pa fins als 14 anys. Eren les privacions que ens tocava viure i les havíem d'assumir ens agradés o no. No com passa ara. Avui dia la mainada no dona valor a tot el que té i és un error de tots plegats, pares i avis, que els ho consentim tot.

La primera sardana que vaig compondre va ser *Enyorances*, amb el piano, i tenia 15 anys. La senyoreta Rigau em va dir que estava molt bé i sempre em deia que els meus dits volaven però no hi donava gaire importància. I va ser la professora qui em va animar a apuntar-la perquè deia que la melodia era molt maca. Després d'anys d'anar estudiant, quan vaig fer el servei militar, a Manresa el 1957, vaig anar a escola amb un gran compositor: Àngel Noguera i Alegre. Ho podia fer quan donaven el "permiso de paseo": aprofitava per anar a casa seva i és quan vaig aprendre la composició i l'harmonia.

Quan vaig tornar de la mili i després d'una etapa sense compondre, vaig tenir la sort de conèixer el gran compositor, mestre i fundador de la Cobla Girona, Josep Maria Boix. Li vaig portar *Enyorances* i el *Castell de Burriac* per saber què en pensava. Dies després, vaig rebre una carta seva en què

**"La meva passió
per les sardanes
va sorgir de ben
petit"**

elogiava les meves sardanes i em deia que les volien tocar. I va ser el 1973 quan la mateixa Cobla Girona va estrenar *Enyorances*. I quan la van tocar vaig pensar que allò que sonava no era meu, com si no pogués ser.

El 1999 vaig gravar el meu primer CD i tot pagat per mi. I el 2009, a Tossa de Mar, van estrenar la coneguda *Cap d'Any a Tossa*, que va ser un gran èxit. Recordo encara com si fos avui el premi de la sardana que vaig guanyar a Perpinyà, el 2010, amb *Cap d'Any*

a Tossa, ja que no m'ho esperava. Jo arribant a la final ja era feliç i encara recordo que a l'hora de sopar quan veia el premi damunt la taula... no m'ho creia! Però tot i la gran il·lusió, des d'aquella època ja no m'he volgut tornar a presentar mai més a cap concurs. Malgrat que m'han insistit molt, sempre he dit que no.

Avui dia les meves mans ja no van tan ràpid al piano però encara escric sardanes. Ara m'he n'han d'estrenar una al març, que serà La Principal de la Bisbal, i que du per títol *Contents del camí fet*. I per Cap d'Any a Tossa es va estrenar *A la Verge dels Socors*, a càrrec de La Principal de La Bisbal. És una sardana que quan comença és com si anessis a la processó, l'entrada de llargs és molt solemne i en el salt es fa l'alegria, després d'anar a la processó. Una de semblant seria *Cant a la Mare de Déu de Gràcia*, que va estrenar La Principal del Llobregat ara fa tres anys.

A la Verge dels Socors la vaig escriure perquè a Tossa de Mar, on m'agrada molt anar, hi ha una ermita al centre del poble amb una capelleta i la Verge dels Socors. I quan entres allà et sents recollit i en calma. Quan som a Tossa, ens agrada anar-hi amb la meva dona. I amb motiu de la Verge i per culpa del meu amic Francesc Fonalleda, que és de Tossa, vaig decidir compondre-la.

De sardanes encara en puc compondre, tot i que ara no tinc cap encàrrec. Ho prefereixo també, ja que així estic més tranquil. Quan em demanen què puc trigar a compondre una sardana sempre dic que puc estar-hi unes 36 hores. Fins avui

dia, tinc més de 300 sardanes i només n'he cobrat set o vuit... ja ho veieu, he fet "el negoci d'en Met de les cabres". També he compost una melodia que es diu *Dansa* i tinc unes trenta havaneres, que són allà "dormint".

Ara encara tinc ganes de compondre més sardanes i, quan m'inspiro, si em surt la melodia, ho he d'apuntar ràpid perquè si no em marxa del cap. Ho faig amb paper i llapis, com he fet sempre. Després és una de les meves filles qui la passa a l'ordinador. El problema és que hem nascut trenta anys massa tard, nosaltres.

Sovint em demanen què ha de tenir una sardana perquè agradi i sempre dic que depèn perquè n'hi ha dos tipus. Una per escoltar, que són les més melòdiques, maques i harmonioses. I després hi ha l'altre tipus de sardana, que és la que es toca a les places, que són alegres i són les que componc jo. Són les que agraden per ballar i saltar. Però a mi també m'agraden molt les de concert, perquè són precioses d'escoltar. Hem tingut grans compositors en el segle passat com Joaquim Serra, Pere Rigau, Vallespir... i etc. Tenen unes sardanes que m'agraden molt i que no són de plaça, que dic jo.

En general, les meves sardanes són fortes i no són fàcils de tocar. Sí, sí, les meves les conec totes però moltes vegades és millor que no em facin dir el títol perquè no el recordo. Us puc dir també que quan les escolto, no me n'agrada cap, de les meves. Si he de triar una selecció de sardanes que he compost i les que més m'agraden són *Plenitud*, *Fins a sempre*, *mare*, *Castell de Burriac*, *En Joel i la tenora*... Com a oient considero que la melodia és molt important. Ha de ser fantàstica, la melodia. En Vicenç Bou, per exemple, tenia una melodia fantàstica.

Es pot dir que sempre he tocat amb el mateix piano. Primer en vaig tenir un de negre que el meu pare em va comprar amb tot el sacrifici del món. És amb el que vaig fer allò que es diu fer els primers "pinitos" però sempre es desafinava. Perquè ja se sap, els pianos desafinen. El que tinc ara el vaig comprar fa més de 40 anys, al principi de ser a Mataró. El vaig anar a buscar amb la furgoneta que ja tenia de les botigues de peix. En vaig pagar 30.000 pessetes. I quan l'havíem de carregar amb tota la cura del món al cotxe, el meu amic em va dir: "Ja et podies haver comprat un violí!".

Activitats

FORMACIÓ I RECICLATGE PROFESSIONAL

ABRIL 2017

Dijous 20. Conferència "El futur digital de la mediació". Girona

MAIG 2017

Dijous 18. Jornada "La gestió d'accidents de circulació amb component estranger". Girona

SETEMBRE 2017

Dijous 21. Jornada "Previsió social a les empreses". Girona

Noves Tecnologies

Tenir presència a Internet és vital

Ja fa un temps sentíem a dir "qui no estigui a Internet no existeix", aquesta frase que ens podia semblar una pronosticació a llarg termini feta pels més agosarats tecnològics s'ha convertit en una realitat, avui dia tots busquem la informació a la xarxa.

Si cap de nosaltres dubta a entregar la seva targeta de visita quan un possible futur client la hi demana, ja sigui en una reunió de treball, en una conversa de carrer, una reunió de veïns..., doncs per què no fer-la pública, que tothom que vulgui la pugui trobar fàcilment.

És per això que des del Col·legi hem volgut posar a disposició de tots els col·legiats un acord amb la fundació puntCAT (<http://www.fundacio.cat>) per tal que tots els mediadors puguin tenir la seva pàgina web. Aquest acord és el primer que signa la fundació amb un col·legi professional, fet que ens fa sentir orgullosos que una altra vegada el nostre col·legi sigui pioner en una iniciativa que ens ajudi a tots a estar a la xarxa i que de passada augmenti l'ús del català a Internet.

Si algú té dubte de per què tenir un domini .cat, la fundació al seu web <http://fundacio.cat/ca/domini/sobre-el-cat> ens n'informa entre altres conceptes Que *el .cat és el primer domini de primer nivell del món que representa una llengua i una cultura a Internet.*

El Col·legi i la fundació puntCAT han arribat a un acord perquè l'empresa Wartic Media, empresa col·laboradora de la fundació, crei

de manera gratuïta el primer any i per un preu de renovació molt baix un lloc web adaptable per a tothom. Amb aquest acord volem que tots els col·legiats puguin tenir presència a la xarxa a través de la seva pàgina web professional. Des del Col·legi hem supervisat la creació de la pàgina web estàndard i els requisits mínims que ha de tenir per tal que es pugui identificar un mediador col·legiat, amb els logotips A'da i C'da, a partir d'aquest mínim que tot seguit expliquem el col·legiat pot dissenyar conjuntament amb Wartic el seu web personalitzat.

Amb l'acord de la fundació puntCAT podem obtenir d'un paquet bàsic amb el registre de domini. cat, allotjament bàsic per al lloc web i un lloc web compost per:

Foto de portada; descripció del negoci; galeria fotogràfica; apartat de productes o serveis; dades de contacte; Google Maps; enllaços a les xarxes socials; disseny per a multidispositius; fotografia de peu. A més, podem afegir un mòdul de geolocalització de Google Maps, alta i configuració de Google My Business.

Us deixem dos enllaços que s'han creat perquè tots els col·legiats puguin tenir un exemple de com podria ser una web bàsica: www.cmag.cat i www.cmagcorredors.cat.

A banda d'aquest paquet bàsic que com ja hem explicat és gratuït el primer any i un preu de renovació per als anys successius d'uns 45 €/ any, podem ampliar

el paquet si ens interessa tenir un domini .com, .net, .info, etc. o bé si volem que la pàgina tingui els continguts en qualsevol idioma o la volem sota alguna extensió gTLDs o ccTLDs, en definitiva, ens poden fer un projecte a mida per un preu molt econòmic.

Des de la comissió de noves tecnologies hem observat a través de la nostra guia professional <http://www.mediadorsdassegurances.cat/index.php/guia-professional>, que només un 20% de col·legiats tenen pàgina web, que moltes no estan actualitzades o adaptades per a dispositius mòbils. És per això que creiem que aquest acord amb la fundació puntCAT ha de servir perquè tots els col·legiats disposem d'una targeta de presentació a la xarxa.

Els passos a seguir pels mediadors interessats són molt senzills, posar-se en contacte amb el Col·legi i un responsable de la fundació contactarà amb vosaltres per fer-vos la proposta més adient a les vostres necessitats.

Us animem a tots, els que no teniu domini propi, els que teniu domini però no pàgina web, els que teniu pàgina web però la voleu actualitzar o tenir-la amb multidispositius, els que teniu dominis .com, .es... i voleu un domini .cat, a demanar la informació, i ben segur que en la propera actualització de la guia professional el nombre de pàgines web serà molt elevada.

Comissió de Noves Tecnologies

PEP, EL PÒLISSA / MARIA MEDIADORA

TRATADO DEL CONTRATO DE SEGURO

Abel B. Veiga Copo

Una obra de referència

Tots nosaltres sabem que el contracte d'assegurança és la peça clau sobre la qual basculen les relacions entre asseguradors i assegurats.

De bibliografia sobre el contracte d'assegurances, la legislació que el regula i els diferents rams asseguradors, en trobarem de ben variada i destinada a funcions prou diferents. N'hi ha de caire docent —i permeteu-me que citi els volums 1, 3 i 4 del Manual del mediador del CECAS, que enguany ha vist editada una nova revisió prou important—, n'hi ha d'estudi de la jurisprudència —recordem el magnífic treball de la professora Elena Boet i altres autors—, n'hi ha de caire analític d'alguns rams, etc. Destacables són també les revistes especialitzades en certs rams com el de responsabilitat civil. I evidentment els recursos tecnològics més moderns com pàgines web i blogs acaben de completar un ventall prou ampli al qual el lector pot acudir.

Dit això, cal reconèixer que és difícil trobar una obra més completa sobre el contracte d'assegurances a Espanya que la que avui us presentem.

El seu autor va presentar en la primera edició del 2009 un excel·lent treball que analitza amb la màxima profunditat, al primer volum, el contracte d'assegurances, els seus elements, la seva execució i següent, al segon volum, tots els rams d'assegurances més importants, dividits en tres grans grups: danys, persones i asseguran-

ces marítimes i aèries. El més destacable és com incideix en l'anàlisi de cada un dels apartats que tracta, i acudeix sovint als treballs teòrics i tècnics d'altres autors de procedència internacional, o a la jurisprudència quan escau, i aconsegueix un resultat encomiable, un autèntic tractat sobre el contracte d'assegurances.

Les edicions posteriors no han fet sinó millorar l'obra inicial, i aquesta recent edició del 2016 incorpora la necessària actualització arran de la promulgació de la Llei 20/2015, de 14 de juliol, coneguda com a LOSSEAR, i se situa de nou en un lloc capdavanter com a obra de referència.

L'obra es divideix en dos volums, de més de 1.600 pàgines cada un, en "paper bíblia". Això pot espantar, però no ho ha de fer a aquells que desitgin tenir a prop un amic a qui acudir cercant resposta als dubtes i com a font de coneixement.

Citem només un detall que ens farà palès com l'autor coneix perfectament el vessant pràctic i quotidià de la pràctica asseguradora: no oblidar dedicar un epígraf a analitzar i presentar el que anomena "assegurances cibernètiques"; ram d'assegurances, el de "ciberriscos", que veiem com va incrementant la presència en el mercat assegurador actual.

No pequen l'autor i l'editor de manca d'humilitat a l'anomenar tractat aquesta obra. Realment es fa mereixedora d'aquesta denominació. Aquells professionals del sector assegurador

que l'estimen i són conscients de la seva complexitat, trobaran en aquesta obra una font de coneixements a la qual acudir en qualsevol moment per aclarir dubtes i, especialment, per aprofundir en el coneixement de la nostra eina essencial, el contracte d'assegurances.

Referència bibliogràfica. Tratado del contrato de seguro. Cuarta edición (dos volums). Veiga Copo, Abel B. Thomson Reuters (Legal) Limited 2016. Codi ISBN: 978-84-9135-765-0.

Joan Morales

La mort del prenedor de l'assegurança

Segur que, com a mediadors d'assegurances, moltes vegades ens hem trobat que el prenedor d'una assegurança de la nostra cartera ha mort i ens hem preguntat què passa amb el contracte i què hem d'aconsellar als hereus.

Queda anul·lat el contracte o s'extingeix? S'ha de comunicar a l'assegurador el traspàs del prenedor de l'assegurança? Es poden oposar els hereus a continuar assegurats? Segur que aquests i altres dubtes se'ns han presentat.

No entrarem a analitzar el cas de les assegurances de vida, ja que tant si coincideixen la figura del prenedor i de l'assegurat, com si són diferents, la forma d'actuar és especial.

Estudiarem el cas en què el propietari d'un bé és el prenedor de l'assegurança que empara aquest bé i, durant la vigència del contracte, mor.

Comencem per saber quins són els actors presents en un contracte d'assegurança.

Tot i que no s'explicita específicament, la Llei 50/1980, de contracte d'assegurança (LCA) parla de tres figures:

- l'assegurador, que s'obliga a indemnitzar el dany assegurat (article primer),
- l'assegurat, que ha sofert el dany assegurat (article primer)
- i el prenedor de l'assegurança, que subscriu i signa el contracte d'assegurança (article cinquè).

En conseqüència, les dues parts actives del contracte són l'assegurador i el prenedor de l'assegurança, i l'assegurat queda únicament com a titular dels

drets derivats del contracte, en l'assegurança de danys, o com la persona de qui es pren en consideració la seva vida, integritat corporal o salut, en el cas de l'assegurança de persones.

Evidentment que, per poder contractar, ambdues parts han de tenir personalitat civil. D'acord amb el Codi civil espanyol (CCE), tenen aquesta personalitat:

-Les persones naturals vives, ja que "la personalidad civil se extingue por la muerte de las personas" (article 32).

-Les persones jurídiques, la personalitat de les quals comença "desde el instante mismo en que, con arreglo a derecho, hubiesen quedado válidamente constituidas" (article 35).

Per tant, si una persona física mor o una jurídica es dissolt, perden automàticament la capacitat de contractar.

Ara bé, perden la capacitat de contractar en el futur i qualsevol contracte que es fes en el seu nom seria nul de ple dret. Però com queden els contractes que han estat signats vàlidament abans de la mort o la dissolució?

L'article 1257 del CCE assenyalava que "los contratos sólo producen efecto entre las partes que los otorgan y sus herederos; salvo, en cuanto a éstos, el caso en que los derechos y obligaciones que proceden del contrato no sean transmisibles, o por su naturaleza, o por pacto, o por disposición de la ley".

És a dir, després de la mort d'un dels contractants, el contracte no queda extingit, sinó que els seus efectes passen als hereus, excepte quan les obligacions contractuals no siguin transmissibles.

Tornem ara a la LCA. D'entra-

da, cal remarcar que no existeix una referència específica a com queda el contracte en el cas de la mort del prenedor de l'assegurança.

En conseqüència, caldrà aplicar aquest article 1257 del CCE i considerar que el traspàs del prenedor no implica l'extinció automàtica del contracte d'assegurança.

Ara bé, la Llei 50/1980 marca una sèrie d'obligacions per al prenedor de l'assegurança. Algunes són de competència exclusiva seva i, d'altres, són obligacions compartides amb l'assegurat.

Entre les primeres, cal destacar:

-Formalitzar el contracte.

-Respondre el qüestionari presentat per l'assegurador, abans de la conclusió del contracte.

-Efectuar el pagament de la prima.

-Oposar-se a la pròrroga del contracte.

Són obligacions que poden ser complertes pel prenedor o per l'assegurat:

-Comunicar l'agreuament o disminució del risc.

-Comunicar l'esdeveniment del sinistre.

-Minorar les conseqüències del sinistre.

Naturalment, si el prenedor de l'assegurança ha mort, no podrà complir cap de les obligacions que li corresponen únicament a ell.

I aquí comencen els problemes. Si únicament el prenedor pot oposar-se a la pròrroga del contracte, fins que no es canviï aquest titular, la pòlissa es prorrogarà de forma indefinida en el temps, i els hereus hauran de fer-

se càrrec del pagament, ja que també és una obligació exclusiva del prenedor de l'assegurança.

No té tant de problema la comunicació a l'assegurador de l'agreuement o disminució del risc, o de l'esdeveniment del sinistre, ja que són competències tant del prenedor com de l'assegurat.

Passem ara a un altre punt de la qüestió. Al títol segon de la LCA, que regula l'assegurança de danys, ens trobem que l'article 34 assenyalava que "en caso de transmisión del objeto asegurado, el adquirente se subroga en el momento de la enajenación en los derechos y obligaciones que correspondían en el contrato de seguro al anterior titular".

I afegeix que "una vez verificada la transmisión, también deberá comunicarla por escrito al asegurador o a sus representantes en el plazo de quince días".

La Llei no especifica quina figura legal té la transmissió, pot ser onerosa, lucrativa, *inter vivos* o *mortis causa*, per la qual cosa qualsevol d'aquestes figures obliga a aplicar aquest article 34.

En el cas de la mort del prenedor i, alhora, titular del bé assegurat, ens trobaríem davant una transmissió *mortis causa*.

El problema el trobem en el fet que, en aquest cas, la transmissió no és immediata, ja que fins que no hi ha repartiment de l'herència entre els hereus, no hi ha canvi de titularitat i, per tant, no existeix una transmissió que es pugui comunicar a l'assegurador.

Vegem un altre problema que se'ns presenta. L'article 35

d'aquesta LCA assenyalava que "el asegurador podrá rescindir el contrato dentro de los quince días siguientes a aquel en que tenga conocimiento de la transmisión verificada. Ejercitado su derecho y notificado por escrito al adquirente, el asegurador queda obligado durante el plazo de un mes, a partir de la notificación. El asegurador deberá restituir la parte de prima que corresponda a períodos de seguro, por los que, como consecuencia de la rescisión, no haya soportado el riesgo".

Normalment, si l'assegurador rescindeix el contracte, és degut al fet que el canvi de titularitat ha significat un agreuement del risc.

Si, per exemple, el prenedor/assegurat és propietari d'un vehicle i el transmet a un altre prenedor/assegurat amb edat agreujada a l'efecte de l'assegurança de circulació, l'assegurador refusarà mantenir el contracte en les mateixes condicions, ja que s'ha produït un empitjorament del risc.

Així, si un fill amb edat agreujada per a l'assegurança, hereta el vehicle del seu pare, si no comunica a l'assegurador la transmissió del bé, aquest assegurador pot considerar que s'ha actuat de mala fe, per estalviar-se l'increment de prima, i en aplicació de l'article 12 de la LCA quedaria alliberat de la prestació en cas de sinistre.

Totes aquestes consideracions sobre l'article 34 de la LCA semblarien no tenir validesa si el prenedor de l'assegurança no és titular de l'objecte assegurat, ja que la seva mort no provocarà cap transmissió.

Però no és així, l'article 37 ens diu que aquests dos articles esmentats "se aplicarán en los casos de muerte, suspensión de pagos, quita y espera, quiebra o concurso del tomador del seguro o del asegurado".

Per tant, l'obligació de comunicar a l'assegurador el canvi de titular es produeix tant en el cas de la mort del prenedor com de l'assegurat.

Vistes les consideracions presentades, estem en condicions de respondre les preguntes plantejades inicialment.

En primer lloc, el contracte d'assegurança de danys no queda automàticament extingit per la mort del prenedor de l'assegurança o l'assegurat.

Els hereus hauran de comunicar a l'assegurador al més aviat possible el traspàs del prenedor o l'assegurat, sobretot si s'ha produït un agreuement del risc.

Si no es fa i es continuen pagant els rebuts, hi ha presumpció de voluntat dels hereus de continuar amb el contracte.

De tota manera, fins que no es canviï el prenedor, ningú podrà exercitar el dret d'oposició a pròrroga del contracte, ja que qui ho podia fer és mort.

Una vegada repartida l'herència, el nou titular del bé assegurat haurà de comunicar-ho a l'assegurador i passar a ser el nou prenedor de l'assegurança i/o assegurat.

No efectuar aquestes comunicacions, pot fer que l'assegurador quedi exonerat del deure de fer-se càrrec de les conseqüències del sinistre, si considera que hi ha hagut dol o mala fe per part dels hereus.

Ricard Llapart Martín
Actuari d'assegurances
Assessor tècnic del Col·legi
de Mediadors d'Assegurances de
Girona

DIVERSOS

Entitats col·laboradores 2017

Tal com es va informar mitjançant la circular corresponent, un any més comptem amb la col·laboració de diferents entitats. Aquestes entitats aposten fermament per donar suport a les activitats del nostre col·legi i al mediador col·legiat.

Enguany comptem amb 27 entitats col·laboradores. A totes elles el nostre més profund agraïment.

ASSEGUREM-NOS-EN

Qüestions de llengua

Tal com vam avançar en el butlletí anterior, a partir d'ara dedicarem uns quants Qüestions de llengua a conèixer els canvis introduïts en la nova *Ortografia catalana*, cosa que ja deveu saber perquè els diaris en van parlar força. Les normes ortogràfiques continuen sent les mateixes que ja coneixem, i s'hi ha afegit un nombre força reduït de canvis, que són els que us anirem presentant. Començarem pel tema que ha provocat més enrenou: els accents diacrítics.

Hi ha una sèrie de paraules d'una sola sil·laba que, encara que segons les regles d'accentuació no s'haurien d'accentuar, porten un accent (anomenat *diacrític*) per diferenciar-les d'altres paraules que s'escriuen igual, per tal de no confondre-les. A partir de l'aparició de la nova *Ortografia catalana* la llista de paraules que porten accent diacrític ha quedat reduïda a quinze monosíl·labs d'ús freqüent, que són els següents:

bé: benefici, adverb, i el plural **béns**. *Ho faig tot bé. Impost sobre béns immobles.*

déu: divinitat, i el plural **déus**. *Els déus de la mitologia grega.*

és: del verb ser. *Aquesta llei encara és vigent.*

mà: part del braç. *Dona-li la mà.*

més: adverb i adjectiu quantitatiu, signe de la suma. *No en parlem més.*

món: Terra. *Aquest col·legi és conegut arreu del món.*

pèl: vellositat, i el plural **pèls**. *No té pèls a la llengua.*

què: pronom relatiu precedit de preposició, pronom interrogatiu, pronom exclamatiu, i el plural

quès. *Què puc fer contra els ciberatacs? Lliurament de diplomes amb què es tanca el Curs Superior d'Assegurances.*

sé: verb saber. *Ja ho tinc clar, sé que em dedicaré a la mediació.*

sí: afirmació, i el plural **sís**. *Tothom ha dit que sí.*

sòl: superfície del terreny, i el plural **sòls**. *Llei del sòl i rehabilitació urbana.*

són: verb ser. *Són els guardonats del Premi Sol 2016.*

té: verb tenir. El Butlletí **té** un tiratge de 900 exemplars.

ús: acció d'usar. *És aconsellable fer un bon ús dels recursos informàtics.*

vós: pronom fort. *Sovint parlen de vós perquè us coneixen força.*

Els compostos i derivats d'aquestes paraules s'escriuen sense accent diacrític: **adeu**, **entresol**, **subsòl**, **rodamon**...

Recursos

La Direcció General de Política Lingüística ha publicat en línia una nova edició de **l'opuscle Majúscules i minúscules** dins la col·lecció "Biblioteca Tècnica de Política Lingüística". Es tracta d'un opuscle publicat per primera vegada l'any 1989 amb la voluntat de resoldre dubtes sobre l'ús de les majúscules i les minúscules i unificar-lo en

els textos de l'Administració de la Generalitat, que ha esdevingut referent per a altres administracions i per a la ciutadania en general.

En aquesta nova edició s'ha dut a terme una revisió a fons de les propostes d'edicions anteriors. Hi ha hagut fins i tot algun canvi de criteri, com ara que els noms d'assignatures, cursos i titulacions acadèmiques, seguint el parer de les entitats implicades, passen a escriure's amb majúscula inicial en lloc de minúscula. L'obra incorpora nous apartats i nous exemples, que l'amplien i enriqueixen. També fixa criteris per a noves denominacions que han aparegut motivades per l'evolució en àmbits socials i culturals.

Les recomanacions de la primera edició s'adreçaven sobretot a l'Administració i s'hi van examinar més a fons qüestions d'aquest àmbit. La major part de les propostes ja han estat assimilades i ara convenia centrar-se en altres àmbits, com l'acadèmic i educatiu o el socioeconòmic, que tenen apartats importants en aquesta nova obra.

L'opuscle es pot consultar i descarregar al web Llengua catalana: http://llengua.gencat.cat/ca/serveis/informacio_i_diffusio/publicacions_en_linia/btpl_col/majuscles-i-minuscules/.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Entitats Col·laboradores 2017

AGRUPACIÓN DEL CONVENIO R.C.
CORREDORES A.I.E.

reinventant / les assegurances

MUTUA DE PROPIETARIOS
ASSEURANCES IMMOBILIÀRIES DES DE 1835

